

ΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς συντεχνίας τῶν ὑποδηματοποιῶν.

Ἡ τέχνη τῆς παπουτσαϊκῆς γνωρίζετε πῶς εἶναι
Ἀρχαία τέχνη, κύριοι, καὶ τέχνη κλασική,
Ἀπὸ τοῦ Κόδρου τὸν καιρὸ τὴν ξέρουν αἱ Ἀθῆναι,
Κι' ἀνέβη μέχρις οὐρανοῦ καθὼς κι' ἡ μουσική.
Γνωρίζετε ὁ κύθορνος ποῖα εἶχε τότε χάρι...
Ἐταίριζες καὶ 'στὸ ζερβὸ καὶ 'στὸ δεξιὸ ποδᾶρι.

Καὶ ὅταν τότε ἐβλεπεν ὁ κόσμος δημοκόπους
Κάθε στιγμή φρονήματα καὶ χρώμα νὰ ἀλλάζουν,
Μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ κυρίου διπροσώπους,
Κοθόρνους ἐσυνείθιζαν παντοῦ νὰ τοὺς φωνάζουν.
Καὶ τότε κόθορνοι πολλοὶ γελοῦσαν τὸ λαό...
Γελάτε ἔ;... τὸ γέλοιο σας καλὰ τὸ ἐννοῶ.

Ναί, ἦτο τέχνη κλασική ἡ τέχνη τοῦ τσαγκάρη,
Καὶ εἶχε εἶδη πάμπολλα σ' ἐκεῖνο τὸν καιρὸ...
Οἱ ἄνθρωποι ἐφρόντιζαν πολὺ γὰρ τὸ ποδᾶρι,
Καὶ τὸ παπούτσι ζήτημα τὸ εἶχαν σοβαρὸ,
Κι' ἀκούσετε, παρακαλῶ, μὴ σύντομ' ἱστορία,
Νὰ μάθετε τῆς τέχνης ἡσας ποῖα εἶναι ἡ ἀξία.

Μία φορὰ κι' ἕναν καιρὸ δὲν ξέρω σὲ ποῖο μέρος
Ἐζοῦσε μὴ βασιλίσσα, μὰ εἶχε μὴ ποδᾶρα,
Ποῦ θὰ ἐγαργαλίετο καὶ χίλιων χρονῶν γέρος,
Καὶ θᾶνοιωθε 'στὰ στήθεα του ἐρωτικὴ λαχτάρα.
'Ροδῶπις ὠνομάζετο, θαρρῶ, ἀγαπητοί,
Κι' ἄλλη καμμὶὰ δὲν ἐβγαίνει 'στὸ πόδι μὲ αὐτή.

Μὴ 'μέρα ποῦ ἐλούζετο δὲν ξέρω σὲ ποῖα 'μπάνια
Ἐνας μεγάλος ἀετὸς τὴν γόβα τῆς πέρνει,
Μὲ τὴν παντοῦφλά τῆς πετᾷ ὥς 'στὰ μισὰ οὐράνια,
Καὶ ἀπ' ἐκεῖ 'στὸν βασιλεῖα Ψαμίτιχον τὴν φέρνει.
Κι' ἐκεῖνος τὴν ἐμύρισε πέντε φοραὶς καὶ δέκα,
Κι' ἀμέσως ἐκατάλαβε πῶς τὴν ἔφορεῖ γυναῖκα.

Μὲς 'στὸ παπούτσι βέβαια θὰ 'ξέρετε πῶς χύνει
Ἐνα ἀθάνατο ὕγρὸ τὸ ὁμορφὸ ποδᾶρι,
Καὶ ἀπὸ τοῦτο εὐκόλα 'μπορεῖ καθεὶς νὰ κρίνῃ
Τὸ γάρμπο, τὴν κομψότητα τοῦ ποδαριοῦ τῇ χάρι.
Λοιπὸν ἡ γόβα ἐγίνε ἡ μόνη ἀφορμή,
Κι' ἐπῆρε ὁ Ψαμμίτιχος ἀθάνατος κορμί.

Ἀλλ' ἂν ἀφήσουμε αὐτὸ τὸ παραμῦθι κι' ἄλλα,
Κι' ἀνοίξουμε πολλῶν ἔθνων ἱστορικαῖς σελίδες,
Θὰ μάθουμε πῶς πνεύματα σπουδαῖα καὶ μεγάλα
Μὲ τὰ παπούτσια ἐζήσαν καὶ ἦσαν παπουτσηδες.
Ναί! εἶναι τέχνη, κύριοι, σὰς εἶπα κλασική...
Κρίμα ποῦ δὲν ἐσπούδασα κι' ἐγὼ παπουτσαϊκή.

Χαῖρε λοιπὸν, ὦ Πιρπινιᾶ, διάσημε τσαγκάρη,
Χαῖρε καὶ σὺ Ζωγζόπουλε, κι' ἡ ἄλλη συντροφιά,
Σπουδάζετε τ' ἀρσενικὸ καὶ θηλυκὸ ποδᾶρι,
Κι' ἀπὸ τὸ πόδι φαίνεται ὁ νοῦς κι' ἡ ὡμορφιά.
Τὸ πόδι εἶναι, κύριοι, ὁ ἥλιος καὶ τὰ ἄστρα,
Αὐτὸ ἐνίκησε, νικᾷ, κι' αὐτὸ γκρεμίζει κάστρα.

Κι' ἂν τώρα θέτε νὰ σὰς 'πῶ τὸ κράτος πῶς πηγαίνει,
Μᾶς ἔβαλαν τὰ πόδια μας τὰ δρῶ σ' ἕνα παπούτσι...
Αὐτὴ ἡ φράσις καθαρὰ νομιζῶ πῶς σημαίνει
'Ὅτι δὲν ἔχουμε μὲν καὶ σεῖς κι' ἐγὼ κουκούτσι.
Γιὰ τὸ Θεὸ προσέχετε εἰς τὰ παπούτσια ὅλοι,
Κι' ἴσως μ' αὐτὰ θὰ πάρουμε καμμὶὰ φορὰ τὴν Πόλε.
Στενογράφος.

ΕΙΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Ὁ κ. Σπυρακόπουλος διωρίσθη μέλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου.

Γνωρίζετε τὸν Σπυρακόπουλον. Εἶναι ὁ πρῶτος Πρόεδρος
τῶν Πρωτοδικῶν, ὁ προεδρεύσας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ
Βουλευτοῦ Περρωτῆ.

Ὅποια σύμπτωσις προεδρείας καὶ διορισμοῦ!

Εἰς ἔθνη ἐν οἷς οἱ λαοὶ δὲν φιλοσοφοῦσι πολὺ, ὡς ὁ Ἑλ-
νικός, ἡ σύμπτωσις αὕτη ἡδύνατο νὰ μεταβληθῇ εἰς κε-
ραυνόν, εἰς χεῖρας τοῦ Διὸς Λαοῦ, ἀνατρέποντα ἅπαντας
τοὺς ψεύτικους αὐτοῦ θεοῦς.

Μία τοιαύτη σύμπτωσις δὲν ἐπέφερε συγκινήσεις, ταρα-
χάς. Θὰ ἀπεκαλεῖτο ῥάπισμα κατὰ τοῦ κοινοῦ, περιφρόνη-
σις, ἐξευτελισμός, ἐκπόρνευσις.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡδύνατο νὰ ἀναδείξῃ ἕνα Σαιντ-Ζούστ. Ἐν
'Αγγλίᾳ ἕνα Κρόμβελ.

Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι ὅπου ὁ λαὸς ἀκολουθεῖ κατὰ γράμμα
τὰ ῥήματα τοῦ Ναζωραίου, ἡ δὲ κοινωνία δὲν ἔχει μακρο-
βίους συγκινήσεις, δὲν ὑπάρχει φόβος τοιούτων ἀπροόπτων.

Κοινωνία, ἡ ὁποία συνεκινήθη ἐκ τῶν Βελεντσαϊκῶν κα-
τορθωμάτων, ὡς θὰ συνεκινεῖτο λαδᾶς ἔμπορος, διὰ τὸν ὄγ-
κον τοῦ ληστευθέντος χρυσοῦ του μᾶλλον, ἢ διὰ τὸν ὄγ-
κον τοῦ ἐγκλήματος, γνωρίζει νὰ ἀνατέμνῃ τὰ στοιχεῖα
μίας τοιαύτης συμπτώσεως καὶ νὰ ἐκτιμᾷ τὴν ἀμοιβὴν τῶν
ἐργῶν τῶν γενομένων ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν δικαστικῶν
καθηκόντων, χωρὶς νὰ παραφέρηται ὑπὸ τῶν παλμῶν αὐ-
τῆς, τυφλώττουσα καὶ μὴ βλέπουσα ὅτι συνέβη σύμπτωσις
ἀπλῇ, ἐνότης χρόνου καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Ὁ Σπυρακόπουλος προήδρευεν ὅτε κατὰ τύχην ὁ Κοι-
νουδούρος ἐσκέπτετο περὶ τοῦ προβιβασμοῦ του. Τὸ πολὺ